

лудо младо, Та ѝ веле, и *говоре*: „Мила момо, църнооко!“ *ib.* 381. Лудо лепо въ *вореше*—Мома лепо *говореше*. *ib.* 419. Языкѣ-тъ, кой-то говорихъ, станъ неспосѣ пръковенъ языкъ на венчѣкы источны Словенны. *Л. Д.* 1872 *р.* 211. Първо то начило повѣстности ся крые въ първо то чловѣчско появленіе на свѣта, кога то ся е створилъ отъ него и говореный языкъ. *Б. С. р.* 15. Нека дадемъ тука единъ краткъ погледъ и врѣхъ толково говоримото Султаново сѣкровище. *Л. Д.* 1874 *р.* 212. Може тая рѣчь отъ Зентскы языкъ да е остала въ нашъ *говоримъ* (*разговорный*) языкъ. *Пк.* 32, 113*). *Р.* извика Петко, за да му поговори на мѣстный му языкъ. *РА.* 117. „Глѣдай и ти сега! Хубава работа! Господъ ще да ма накаже за това, защото говора право! Или ти мислишь, че азъ та лъжа!“ *З.* 83. Говорило ви са е за взмамытъ на Купидона, който ласкае за да погуби (*On vous aurait parlé en vain des trahisons de l'Amour*). *Т.* 115. **Не говориме си во множ.** *числѣ употребително въ значеніи:* мы въ ссорѣ, не говоримъ другъ съ другомъ: Има мѣсеци време отъ какъ сѣ са раздѣлили и не си говорятъ. *Л. Д.* 1875 *р.* 134.

Года *с. ж.* приданое: Това е българскы селскы „годежъ“ отъ погодити „погождать“—съгласявать за дарове, приданье и други; а онова що ся рѣшява да ся дадѣ момѣ, по нѣгдѣ си ся казва „года“. *Пк.* 107.

Годежаринъ *с. м.* сватъ: Въобще отъ старнѣ на момы-тъ прашать годежаре да искать момцы-тъ. *Ч.* 12.

Годежъ *с. м.* 1) сговоръ (*свадебный*), обрученіе: вторникъ годежъ правила... В неделя сватба дигнахъ. *Д.* 65. 17—22. За Станка дошли огледници И ся и Станка сгодила, Пенчова мама на годежъ викали. *ib.* 70. 14—16, И тебе ще та годимы За наша млада войвода; На годежъ ша ти дадемы До деветъ върви жѣлтицы, Десета вървѣ—рупови. *Ч.* 271. Подиръ мѣнежа слѣдва годежъ, или на сутрѣшний день или подиръ нѣколко си дны спорѣдъ обстоятелства. Годежници си водять свирцы.—Така кѣту изрѣди дѣвичинъ баща дарове, почва да нарѣжда и приданъ, коѣ ще дадѣ дѣщи си.—Това е българскы селскы „годежъ“ и *пр.* *См. подъ сл. года*). *Пк.* 106—107. Гудежници кѣту напийтъ „добры чясъ“ и „здравницъ“, почвѣтъ да ѣдѣтъ веселяще ся. *ib.* 106. Дѣдо Божилю носи въ едната си рѣка бѣклица съ виѣно, а въ другата китка, голѣма—преголѣма; а баба Божилица аленъ пошъ съ сѣкакви овощи и така сѣщо една довольно голѣма китка: „А-а-а, ето че са захваща и годѣжъ-тъ, а азъ се още не вѣрвамъ!“ *З.* 83. У оные племена, у които отнимание-то е изгубило вече своето първо-